SOLITUDE

Yuth Suripong
Onnalin Lojanagosin
Noppanan Thannaree

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

SOLITUDE

Yuth Suripong
Onnalin Lojanagosin
Noppanan Thannaree

November 7 - December 20, 2020

ARTIST+
RUN

‘Solitude’ เป็นชื่อนิทรรศการที่ตั้งขึ้นจากวิธีการทำงานของจิตรกรที่ชอบวาดรูปทิวทัศน์ทั้ง 3 คน วิธีการวาดรูปกลางแจ้งที่ต้องเผชิญหน้ากับลมฟ้าอากาศ การใช้เวลา การเฝ้าสังเกต สายตาซึมซับแสงแดด ดมกลิ่นของดิน รวมถึงไอสัมผัสของลม จิตรกรถ่ายทอดบรรยากาศที่มองเห็น ปรุงแต่งด้วยสีของความรู้สึกและประสบการณ์ ปาดป้ายทีแปรงซ้อนทับ สร้างสรรค์ภาพจำลองความจริงที่ผสมผสานกับความรู้สึกสันโดษ นั่นไม่ใช่ความเหงา แต่เป็นการใช้เวลาในชีวิตไปกับการอยู่กับตัวเอง เป็นเรื่องธรรมดาและเป็นธรรมชาติที่การสังเกตสิ่งที่เห็นตรงหน้าอย่างละเอียดอ่อนช่วยทำให้มองเห็นตัวเราเอง

ยุทธิ์ สุริพงศ์ จิตรกรชาวสงขลาที่หลงเสน่ห์เมืองเหนือ ยุทธิ์ย้ายมาอยู่ที่เชียงใหม่นานกว่า 20 ปี เขาตระเวณเขียนภาพทิวทัศน์ธรรมชาติเมืองเหนือ ด้วยรถยนต์คู่ใจที่วิ่งความเร็วเฉลี่ย 50 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ยุทธิ์ ใช้ชีวิตแบบ slow life มาก่อนที่คำนี้จะอินเทรนด์ พู่กันของยุทธิ์ (เรียกว่าแปรง) มันแหว่งเป็นหย่อมๆ เวลาเขียนภาพเขาจะขยับข้อมือขยุกขยิกทำให้เกิดร่องรอยของสีลงบนผ้าใบเหมือนฝุ่นละอองวางตัวลงจับบนผิวเรียบมันสะสมเป็นชั้นของสี กลายเป็นละอองของบรรยากาศที่โปร่งเบา ยุทธิ์ เคยเข้าเรียนที่คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ก่อนจะลาออกมาและทำงานเพียงอย่างเดียวที่จิตรกรต้องทำคือ การวาดรูป

อรนลิน โลจนะโกสินทร์ จิตรกรชาวเอกมัย ที่เรียนจบศิลปะจาก Central Saint Martins ประเทศอังกฤษ เพื่อกลับมาทำงานเป็นผู้บริหาร SEASONS (บริษัทนำเข้าเฟอร์นิเจอร์จากอิตาลี) ก่อนจะกลับไปเรียนวาดรูปอีกครั้ง ที่โรงเรียนช่างวาดรูปแนวประเพณี Florence Academy of Art อรนลิน เก็บเกี่ยวประสบการณ์และเทคนิคการวาดรูปแบบโบราณมาใช้กับการสร้างสรรค์งานจิตรกรรรมในแบบร่วมสมัย แม้เทคนิคการวาดจะเป็นแบบโอลด์มาสเตอร์ แต่มุมมองและการสร้างเรื่องราวของภาพนั้นเป็นลักษณะเฉพาะตัวของศิลปิน ความสมบูรณ์แบบของการเลือกสี การสร้างน้ำหนักสีและแสงบรรยากาศในภาพของอรนลินนั้น ไม่มีทางรับรู้ได้สมบูรณ์แบบผ่านจอดิจิตอลใดๆ วิธีที่ดีที่สุดคือการใช้เวลาให้สายตาทำงานกับพื้นที่ว่างระหว่างตัวเราและงานจิตรกรรมของอรนลินที่อยู่ตรงหน้า

Rama IX Art Museum Foundation

นพนันท์ ทันนารี จิตรกรจากเชียงรายเมืองศิลปิน จบการศึกษาจากภาควิชาศิลปะไทย ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร เขาเป็นศิษย์ของอาจารย์ชลูด นิ่มเสมอ นพนันท์ สนใจการวาดภาพทิวทัศน์ตามแนวทางจิตรกรรมแบบตะวันออก คือ การแปลงความจริงที่เห็นตรงหน้าให้กลายเป็นภาพแทนของความเป็นนามธรรม ต้นไม้ของนพนันท์ไม่ได้เป็นแค่ต้นไม้ แต่เป็นภาพแทนของอากาศที่เราหายใจ ช่องของแสงที่ส่องทะลุเงาไม้ลงมากลายเป็นรูปร่างที่นพนันท์สนใจ ส่วนกิ่งก้านเงาไม้เขาวาดให้กลายเป็นอากาศ งานของนพนันท์มักจะใช้สีแบบโมโนโครม เพื่อให้เรามองเข้าไปหาสาระที่แท้จริงของทิวทัศน์ ไม่ใช่แค่ภาพของธรรมชาติที่น่าตื่นตาตื่นใจแต่เป็นภาพของธรรมชาติที่มีชีวิตอย่างเป็นธรรมดา

‘Solitude’ กลายเป็นคำที่หรูหราและหาได้ยากขึ้นเรื่อยๆในโลก ‘The Social Dilemma’ หรือกลับกัน คำนี้จะกลายเป็นตัวเราแบบหลีกเลี่ยงไม่ได้ในโลกเดียวกันที่มี ‘Social distancing’ เป็น ‘New Normal’ ซึ่งกำลังถูก ‘Normalize’ หรือไม่? คงไม่มีใครตอบได้อย่างชัดเจน เพราะความไม่แน่นอนของโลกที่เปลี่ยนแปลงเร็วทั้งผู้คนและภูมิอากาศ ทำให้ไม่มีเวลาพอที่จะทวนคำถามเสียด้วยซ้ำ หากจะมีสิ่งใดที่ชัดเจนบ้าง สำหรับจิตรกรแล้ว นั่นคือการได้ออกไปอยู่ท่ามกลางธรรมชาติเพียงลำพัง ใช้สี พู่กัน และ แคนวาส บันทึกโลกที่หมุนเร็วแบบปัดหน้าจอ ให้เป็นภาพนิ่งตามจินตนาการด้วยความรู้สึกของสายตา ในแบบเดียวกับที่มนุษย์จิตรกรที่มีความสุขโดยสันโดษ ต่างวาดบันทึกความประทับใจที่มีต่อแสงสีในธรรมชาติลงบนผืนผ้าใบเหมือนเมื่อหลายร้อยปีก่อน

อังกฤษ อัจฉริยโสภณ

'Solitude' is the title of an art exhibition named after the way three landscape painters work – painting outdoors in the face of weather volatility, which is time-consuming and involves observation, with eyes absorbing sunlight and nose smelling soil and air. These painters convey the atmosphere that they see and flavor it by adding the colors of their feelings and experiences. They apply many layers of paint to their paintings to create the pictures that reproduce reality which integrates into the feeling of solitude. That isn't loneliness but spending time with oneself. It is normal and natural that one's observation of what they see in front of them in a sensitive way allows them to see themselves.

Yuth Suripong, an artist from Songkhla province who is fascinated by the northern part of Thailand, moved to Chiang Mai 20 years ago. He, with his beloved car running with an average speed of 50 km an hour, has scoured the northern region for locations to do landscape painting. He started to live a slow life before the term 'slow life' became trendy. His paintbrushes have some bald spots. During painting, he moves his wrist several times. By doing this, on the canvas, he creates paint traces that resemble dust particles on a smooth glossy surface, which are accumulated as paint layers and become the mist of a light and airy atmosphere. He studied at the Faculty of Decorative Arts, Silpakorn University but didn't complete a degree. Since he quit the university, he has done the only thing that painters must do – painting.

Onnalin Lojanagosin, an artist from Ekamai district, graduated from Central Saint Martins, England. She returned to Thailand to serve as the Director at SEASONS (Italian imported home decor retail store) for some years before returning to Italy to study painting at Florence Academy of Art, where she learnt the technical skills of drawing and painting in the academic tradition. Despite being trained academically, her visual language and stories are unique. The exquisite choices of color as well as the atmospheric light in her paintings make it quite impossible to appreciate via any digital screen. The best way to enjoy them is to let our eyes experience the myriad of colors in person.

Bangkok Art Museum Foundation

Noppanan Thannaree, an artist from Chiang Rai province, the city of artists, graduated from the Thai Art Department at Silpakorn University. He was one of Chalood Nimsamer's students. His interest is oriental landscape painting, characterized by converting reality in front to a representation of abstractness. His trees aren't just trees but a representation of the air we breathe. The gap of light which penetrates the shade turns out to be a form that interests him. He draws branches and shade in the form of air. He usually uses monochrome colors in his works to allow us to look into the true essence of landscape. They are not just the pictures of spectacular nature but ordinary living nature.

'Solitude' is a word that is increasingly elegant and rarely used in the world of "The Social Dilemma." Will this word inevitably represent us in the same world, where 'social distancing' is a 'new normal,' which is being 'normalized'? No one shouldn't be able to give a clear answer to this question. Because of uncertainty of the world, which is changing rapidly, in terms of people and climate, there isn't enough time to even repeat the question. If there is anything clear in the exhibition 'Solitude,' it is the paintings – the creations of these three painters, who have created artworks continuously in a happy and ethical manner in solitude.

Angkrit Ajchariyasophon

ข้าพเจ้าใช้จิตรกรรมเป็นสื่อในการแสดงออกถึงเนื้อหา อารมณ์ และความรู้สึกที่มีต่อความงาม ตามประสบการณ์ที่สัมพันธ์อยู่กับความคิด ความเข้าใจ ซึ่งข้าพเจ้านิยมใช้สีสันและรูปทรงในธรรมชาติเป็นองค์ประกอบในการบันทึกให้ออกมาเป็นรูปธรรม

Rama IX Art Museum Foundation

ยุทธิ์ สุริพงศ์

I use painting to communicate messages, emotions, feelings towards the beauty prompted and processed by intellectual and psychological experiences. Mostly I use natural colors and shapes to form their visual representations.

Yuth Suripong

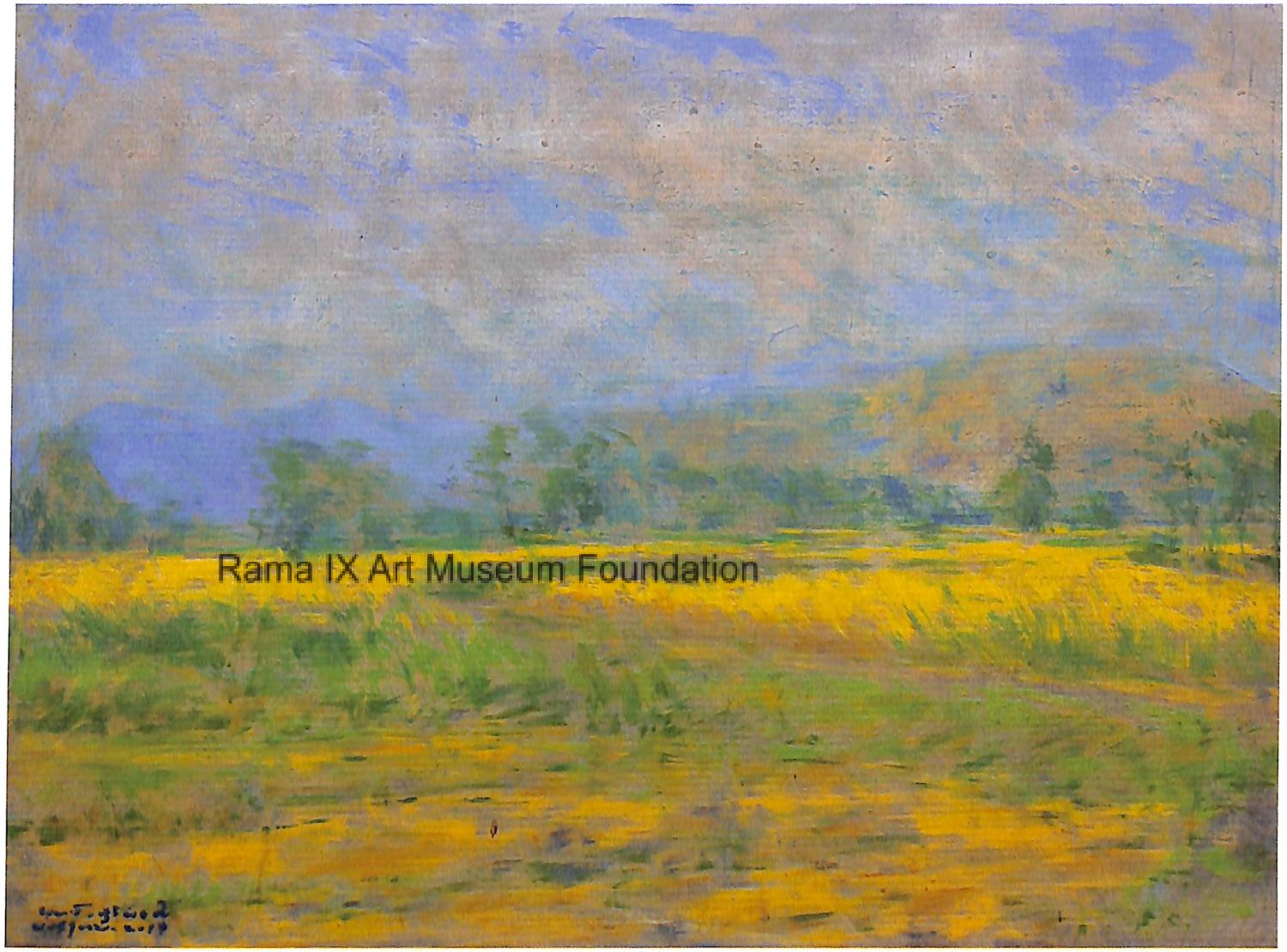
Rama IX Art Museum Foundation

Yuth Suripong
Sunhemp Field, Sukhothai, 2019
Oil on canvas, 60 x 80 cm

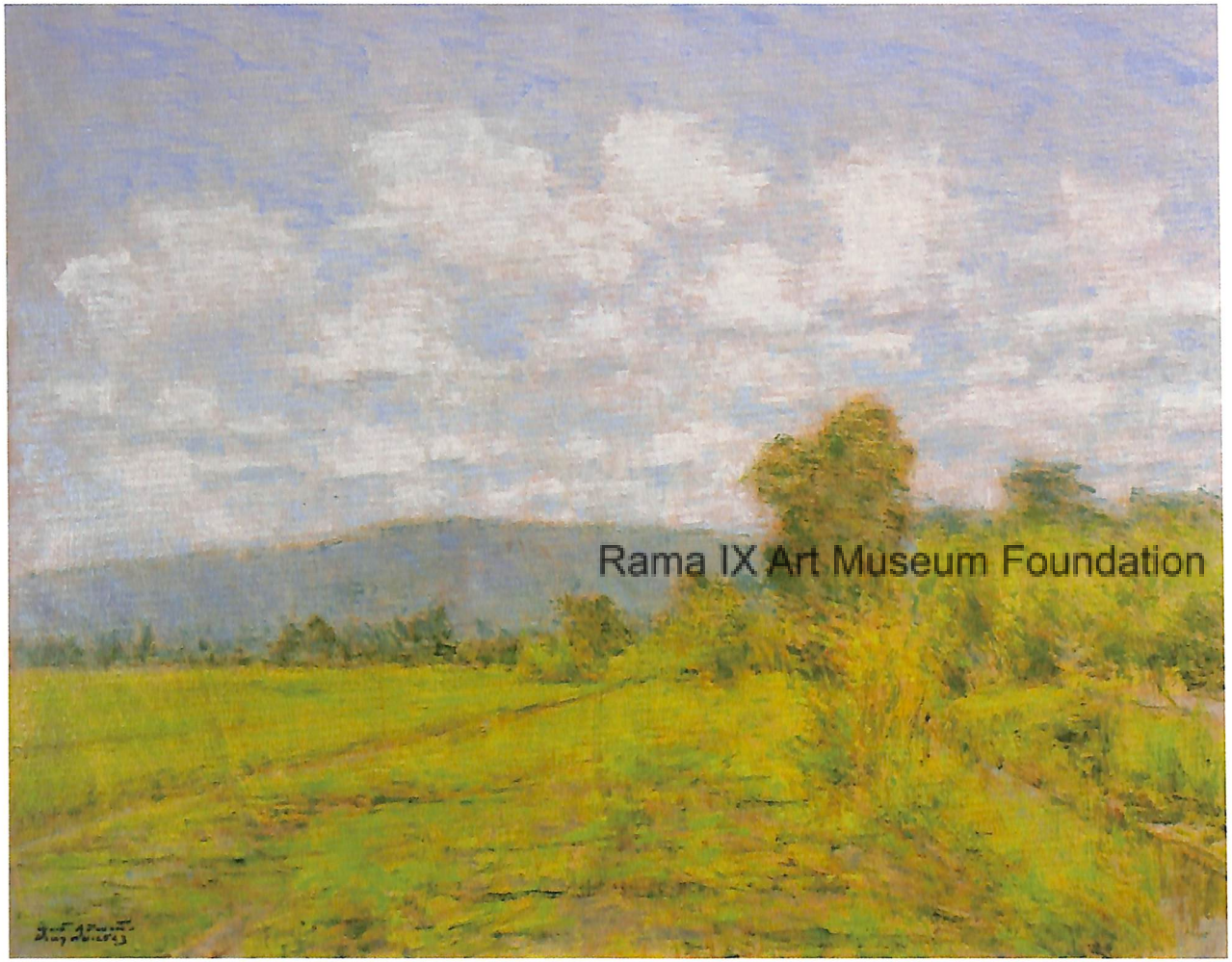

Yuth Suripong
Rice Field No. 1, 2020
Oil on Linen, 80 x 100 cm

Rama IX Art Museum Foundation

Yuth Suripong
Rice Field No. 2, 2020
Oil on Linen, 80 x 100 cm

Yuth Suripong
Rice Field No. 3, 2020
Oil on linen, 80 x 100 cm